

netop tilstede, dengang. Finantsministeren udtalte sig derom. Han sagde udtrykkelig, at Indkomsskatten ikke var knyttet enten til den ene eller den anden af de Udgifter, som der var Tale om, men den var overhovedet en Nødvendighed for at skaffe Balance mellem Statens Indtægter og Udgifter. Det maa nu maasse, navnlig efter min tidligere Stilling, være mig tilladt at sige, at jeg snarere vil driste mig til at paavise, at Indkomsskatten aldeles Intet har med Jernbanens Bygning at gjøre, thi, mine Herrer, det er et Princip, jeg som Finantsminister tillod mig at staa fast, det nemlig, at Jernbanerne idetmindste væsentlig skulde bygges ved Hjælp af Reserveconden, og det er dette Princip, der hidtil for en meget væsentlig Del er fulgt, idet man bestandig har skaffet sig en betydelig Del af Jernbaneudgiften ved at realisere af Reserveconden. Jeg mindes ikke, hvilket Aar det var, men jeg mindes meget tydelig at have engang ved Finantslovens Forelæggelse her holdt fast, at det var denne Betingelse, hvorunder jeg kunde være med til at bygge Jernbaner. Naar ærede Medlemmer nu vil se paa Finantsloven, saaledes som den er bygget, vil de finde, at der tages meget Mere af Reserveconden end de $1\frac{1}{2}$ Million, der forlanges til Jernbanebygning. Der tages over 4 Millioner, som altsaa anvendes til andet Brug, anvendes navnlig til at gjøre det lettere for Staten at bære Tilbagebetalingen af de Kreditbeviser, som skulle indløses i det kommende Finantsaar. Der vilde neppe være Noget at sige imod, om der forlangtes en Skat til Indløsning af disse Kreditbeviser, der for en væsentlig Del ere fremkaldte ved ekstraordinære Omstændigheder, dels ogsaa ved Vanskeligheden af at kunne faae en Indkomsskat i rette Tid; men jeg tror ialtfald, at man er fuldt berettiget til at fastholde, at der slet ikke iaar med disse Jernbanebygninger er gjort noget andet Princip gjældende, end der hidtil har været gjort gjældende, nemlig, at man bygger Jernbanerne ved Hjælp af de Midler, der kunne realiseres af Reserveconden. Der er endnu nævnt som en Betænkelse ved Bygningen, at den var bleven fordelt paa to Aar istedetfor paa tre. Et æret Medlem, jeg tror,

det var det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Sørensen), har allerede paavist, at det ikke forholder sig saaledes, idet nemlig den sidste Del af Udbetalingerne, deriblandt ogsaa det, der bliver holdt tilbage som Garant, først falder i Finantsaaret 1874—75. Man vil efter det, jeg her har tilladt mig at udtale, have set, at der ikke fra Regjeringens Side erkendes at være nogen finantsiel Nødvendighed for at udflyde denne Banes Bygning, og jeg skal derfor sige, at Regjeringen hverken kan tilraade det ærede Thing at udflyde dette Arbejde og endnu mindre tiltræde det Forslag, som her foreligger til Behandling.

Formanden: Der er endnu indtegnet 11 Talere. Smidlertid er der begjært Afslutning af Forhandlingerne. Afslutningen er begjært af følgende Medlemmer: Dinesen, Gad, Cornelius Petersen, Tauber, Søren Sørensen, Th. Nielsen, A. Nielsen, A. Christensen, Jens Sørensen, Jens Jensen, Chr. Pedersen, E. Hansen, Thorum, H. Albrechtsen, S. P. Holm og G. G. Mørk. De Medlemmer, der have begjært Ordet, ere følgende: Medlemmerne for Odense Amts 4de Valgkreds (H. E. D. Müller), Ribe Amts 2den Valgkreds (Fjord), Holbæk Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen), Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Tauber), Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Aaberg), Velle Amts 6te Valgkreds (Raben), Odense Amts 2den Valgkreds (Højer-Møller), Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), Aarhus Amts 2den Valgkreds (S. M. Mørk) og Præsto Amts 5te Valgkreds (Schroll).

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtagen med 55 Stemmer mod 24.

Forhandlingen var saaledes sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den Behandling blev ved et paa Begjæring af følgende Medlemmer: N. Hansen, Frølund, Rugaard, E. Larsen, Sager, Scavenius, Rosod, Højer-Møller, P. Pedersen (Maribo Amts 1ste Valgkreds), Ulstrup, Schroll